

Sygn.akt O/OSD/1/2010

Postanowienie

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby

Radców Prawnych [REDACTED] z [REDACTED] r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w składzie :

1. Elżbieta Dąbrowska - Przewodnicząca,
2. Józef Korzeniewski – Sędzia sprawozdawca ,
3. Mirosława Tórz – Sędzia,

w obecności Rzecznika Dyscyplinarnego – [REDACTED]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDACTED] r. zażalenia [REDACTED] reprezentowanej przez [REDACTED] na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] z dnia [REDACTED], o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego / sygn.akt [REDACTED] wszczętemu przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] obwinionemu o nieetyczne zachowanie się który , świadcząc pomoc prawną jako pełnomocnik osób fizycznych i osób prawnych reprezentując więcej niż jednego klienta popadł w konflikt interesów , czym naruszył art 20, i 22 Zasad Etyki Radcy Prawnego , na podstawie art 437 kpk.

Postanawia

1. Utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] z dnia z [REDACTED] o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.
2. Kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

D. Brank

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Za zgodność z oryginałem
SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Ekimmunt

Uzasadnienie

Dnia [REDACTED], do OIRP [REDACTED] wpłynęła skarga z dnia [REDACTED], [REDACTED] reprezentowanej przez [REDACTED] na działania radcy prawnego [REDACTED]. W uzasadnieniu skargi Skarżący zarzucił, że radca prawny świadcząc pomoc w charakterze pełnomocnika różnym podmiotom, popadł w konflikt interesów, ponieważ:

- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem konkurencyjnej wobec [REDACTED] spółki [REDACTED] w której prezesem zarządu jest/była [REDACTED] a pracownikiem tej spółki jest [REDACTED] obie Panie są jednocześnie wspólnikami [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem wspólnika [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem wspólnika [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem syndyka [REDACTED] w sporze o należności [REDACTED] wobec [REDACTED]
- [REDACTED] był pełnomocnikiem [REDACTED] jako ex prezesa [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem [REDACTED] jako upadłego spółki [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem [REDACTED] jako wnioskodawcy upadłości [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem [REDACTED] jako ex pracownika [REDACTED] którego matka pracuje w konkurencyjnej spółce [REDACTED] czyn nieuczciwej konkurencji/ jako wnioskodawcy upadłości [REDACTED]
- [REDACTED] jest/był pełnomocnikiem [REDACTED] jako windykator wobec [REDACTED] - członka zarządu [REDACTED]
- [REDACTED] jest dłużnikiem spółki [REDACTED]

Postanowieniem z dnia [REDACTED] w sprawie [REDACTED] Rzecznik Dyscyplinarny postanowił wszcząć postępowanie, w celu ustalenia czy doszło do naruszenia zakazu reprezentowania więcej niż jednego klienta, jeśli zachodzi konflikt interesów, tj., o czyn z art 20 i 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W wyniku złożonych wyjaśnień przez radcę prawnego, wykazanych dowodów oraz oceny zarzutów Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDACTED] postanowieniem z dnia [REDACTED] umorzył dochodzenie w sprawie. W uzasadnieniu stwierdził, iż radca prawny [REDACTED] mógł świadczyć pomoc prawną na rzecz każdej z w/w osób w każdej z w/w spraw bez żadnego uszczerbku dla którejkolwiek z nich /świadczenie pomocy prawnej w jednej z tych spraw nie miało żadnego negatywnego wpływu na świadczenie pomocy prawnej w pozostałych/. Świadczenie pomocy prawnej tym osobom, nie występowało w konflikcie interesów tych osób, i nie powodowało naruszenia art 20 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Reprezentacja w/w osób, we wszystkich wymienionych sprawach, nie wyczerpuje również okoliczności wskazanych w art. 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Stroną we wszystkich zarzucanych sprawach jest bowiem [REDAKTOWANE] lub [REDAKTOWANE] a żadnej z tych osób radca prawny [REDAKTOWANE] nie udzielił wcześniej pomocy prawnej w tych samych sprawach lub sprawach powiązanych. Radca prawny [REDAKTOWANE] nie brał w nich również udziału jako przedstawiciel organów władzy publicznej, nie był osobiście lub materialnie zainteresowany wynikiem tych spraw, nie był i nie jest w bliskich stosunkach z [REDAKTOWANE] ani z osobą zainteresowaną w niekorzystnym dla [REDAKTOWANE] lub [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] rozstrzygnięciu powyższych spraw. Oczywiście sprawy te nie dotyczyły radcy prawnego świadczącego pomoc prawną dla któregokolwiek z klientów radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W żadnej z tych spraw radca prawny [REDAKTOWANE] nie składał zeznań jako świadek, ani nie wystąpił jako biegły, nie brał w tych sprawach udziału jako arbiter sądu polubownego, członek innych organów rozstrzygających spór lub jako mediator. Pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] z o.o., ani [REDAKTOWANE] nie jest małżonek radcy prawnego [REDAKTOWANE] ani żadna bliska mu osoba. Wreszcie radca prawny nie jest dłużnikiem osobistym [REDAKTOWANE] czy też [REDAKTOWANE] albowiem żadna z tych osób nie dysponuje tytułem wykonawczym wobec radcy prawnego, zaś ten zaprzeczył, aby w stosunku do tych osób był dłużnikiem. Rzecznik Dyscyplinary nadto stwierdził iż w obecnym postępowaniu nie zajmuje się zarzutami w warunkach konfliktu interesów, w zakresie już prowadzonego postępowania pod sygnaturą [REDAKTOWANE] w ramach którego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] odmówił wszczęcia postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 17 & 1 pkt 1 k.p.k., które to postanowienie jest prawomocne. Z tego względu zarzuty te nie mogą być przedmiotem kolejnego postępowania i w tym zakresie dochodzenie zostało umorzone na podstawie art 17 & 1 pkt 7 k.p.k.

Po przeanalizowaniu stanowisk Skarżącego i radcy prawnego, a przede wszystkim zebranych dokumentów, Rzecznik Dyscyplinary ustalił, że zarzuty zawarte w skardze [REDAKTOWANE] reprezentowanej przez prezesa [REDAKTOWANE] o niewłaściwym postępowaniu przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] naruszającym Zasady Etyki Radcy Prawnego nie znalazły potwierdzenia i z tego względu postępowanie winno być umorzone.

Od powyższego postanowienia pokrzywdzony wniósł zażalenie pismem z dnia [REDAKTOWANE] do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANE] podtrzymując zarzuty skargi nadto formułując nowe zarzuty jak :

- [REDAKTOWANE] jest radcą prawnym spółki [REDAKTOWANE]
- [REDAKTOWANE] prowadzi autoryzowany serwis samochodów osobowych marki [REDAKTOWANE] dzięki zawartej umowie o autoryzację / na zasadzie sublicencji/ podpisanej pomiędzy spółką [REDAKTOWANE] a spółką [REDAKTOWANE] z o. o., z siedzibą w [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE]
- [REDAKTOWANE] prowadziło nieautoryzowany serwis samochodowy o specjalizacji napraw samochodów osobowych marki [REDAKTOWANE] stanowiąc jedyną poważną konkurencję [REDAKTOWANE] wobec spółki [REDAKTOWANE]
- [REDAKTOWANE] występuje w KRS spółki [REDAKTOWANE] jako członek Rady Nadzorczej tej spółki,
- [REDAKTOWANE] występuje w KRS spółki [REDAKTOWANE] jako członek [REDAKTOWANE]
- [REDAKTOWANE] wspólnik [REDAKTOWANE] / 15% udziałów/ występuje w KRS spółki [REDAKTOWANE]

- ████████████████████ spółki,
- ██████████ wspólnik ██████████ / 25% udziałów/, pracuje w spółce ██████████ spółki,
 - ██████████ jest ex pracownikiem ██████████ oraz ex pracownikiem spółki ██████████ którego matka pracuje w firmie ██████████

nadto zarzucając w uzasadnieniu, popełnienie przez Rzecznika Dyscyplinarnego błędów w sztuce dochodzenia do prawdy, w szczególności uniemożliwienie pokrzywdzonemu wypowiedzenia się do zeznań świadków i wyjaśnień obwinionego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

Zażalenie pokrzywdzonego okazało się nie uzasadnione i nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia ██████████ Sygn .akt O/OSD/1/2010 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy ██████████ po przeprowadzonej rozprawie w dniu ██████████ przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego, utrzymał w mocy zaskarżone zażaleniem postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia ██████████, o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscypliny OIRP ██████████ rozpatrując sprawę w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, po wysłuchaniu stron i wysłuchaniu Rzecznika ustalił, iż Rzecznik Dyscyplinarny zasadnie umorzył postępowanie dyscyplinarne z zachowaniem wszelkich zasad prowadzenia postępowania dowodowego, przy czym mając na uwadze charakter sprawy, rodzaj zarzutów nie zachodziła konieczność, aby pokrzywdzony wypowiadał się co do treści zeznań świadków i wyjaśnień obwinionego. Gdyby przedstawiciel ██████████ uznawał, iż istnieje konieczność odniesienia się do zeznań słuchanych świadków, mógł na każdym etapie postępowania, również w formie pisemnej odnieść się do twierdzeń poszczególnych świadków i samego radcy prawnego. Obszerne pisma składane w toku postępowania dyscyplinarnego świadczą o tym, iż prawo ██████████ do składania wyjaśnień i ustosunkowywania się do twierdzeń innych osób słuchanych w toku postępowania nie zostało w jakikolwiek sposób ograniczone.

Zarzuty o niewłaściwym postępowaniu obwinionego, naruszającym zasady Etyki Radcy Prawnego nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Przy tym przed ustaleniem przez Sąd Dyscyplinarny ██████████ stanu faktycznego sprawy należy wyraźnie podkreślić, iż nowe zarzuty sformułowane w zażaleniu pokrzywdzonego o których mowa wyżej, nie naruszają w jakimkolwiek stopniu zasady o której mowa w art 20 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Ze sformułowanych zarzutów nie wynika, iż ██████████ reprezentując kilku mocodawców był w konflikcie interesów, ponieważ nie był jednocześnie pełnomocnikiem ██████████ i nie udzielał im jednocześnie porad prawnych w tych samych sprawach, bądź w sprawach ze sobą powiązanych. Pokrzywdzony nawet nie podnosi tego.

Stan faktyczny sprawy ustalony przez Sąd Dyscyplinarny ██████████

Radca prawny ██████████ reprezentował ██████████ przed ogłoszeniem upadłości, następnie reprezentował ██████████ jako reprezentanta tej spółki po ogłoszeniu jej upadłości. Reprezentował także syndyka ██████████ w postępowaniu przeciwko ██████████ o zapłatę. Radca prawny ██████████ reprezentował ██████████ jako wspólniczki mniejszościowe ██████████ na zgromadzeniach

wspólników tej spółki w dniu [REDACTED], i w dniu [REDACTED]. Wspólnikiem większościowym tej spółki jest [REDACTED] jest prezesem zarządu [REDACTED]. Radca prawny [REDACTED] nie był i nie jest pełnomocnikiem [REDACTED] ani pełnomocnikiem [REDACTED] lub [REDACTED].

Radca prawny [REDACTED] świadczy obsługę prawną [REDACTED]. Prezesem zarządu tej spółki jest [REDACTED]. Natomiast brak dowodów na to iż jest jednocześnie członkiem rady nadzorczej tej spółki, co notabene w żaden sposób nie krzywdzi pokrzywdzonego.

Radca prawny [REDACTED] był pełnomocnikiem [REDACTED] w postępowaniu o ogłoszenie upadłości [REDACTED], toczącego się z jej wniosku z dnia [REDACTED] przed Sądem Rejonowym [REDACTED]. Radca prawny [REDACTED] był pełnomocnikiem [REDACTED] w postępowaniu o ogłoszenie upadłości [REDACTED] toczącego się z jego wniosku z dnia 19.06.2008r., przed Sądem Rejonowym w [REDACTED]. Wnioski te zostały połączone do wspólnego rozpoznania pod [REDACTED] Postanowieniem z dnia [REDACTED], Sąd Rejonowy [REDACTED] oddalił wnioski o ogłoszenie upadłości [REDACTED] uzasadniając to niewypłacalnością dłużnika, tzn. brakiem środków finansowych na przeprowadzenie postępowania upadłościowego / art 13 ustępl Pr Upad Napr./.

Radca prawny [REDACTED] był pełnomocnikiem [REDACTED] w postępowaniu przeciwko [REDACTED] o zapłatę wynagrodzenia za pracę oraz w postępowaniu przeciwko [REDACTED] jako członkowi zarządu [REDACTED] o zapłatę na podstawie art. 299 k.s.h.

Radca prawny [REDACTED] był pełnomocnikiem [REDACTED] w postępowaniu toczącym się z jego wniosku przed Sądem Rejonowym [REDACTED] o orzeczenie wobec [REDACTED] zakazu, o którym mowa w art. 373 ustawy z dnia [REDACTED].

Powyższe okoliczności zostały ustalone w oparciu o treść zebranych w sprawie dokumentów, a także zeznania [REDACTED]. Podkreślenia jednak wymaga, że ustalony stan faktyczny nie był w istocie sporny.

Co do zarzutu reprezentowania [REDACTED] przed ogłoszeniem jej upadłości, [REDACTED] jako reprezentanta tej spółki po ogłoszeniu jej upadłości oraz syndyka [REDACTED] a także [REDACTED] o.o., [REDACTED] oraz [REDACTED] jako współniczek [REDACTED] w warunkach konfliktu interesów, należy stwierdzić że w tym zakresie prowadzone już było postępowanie dyscyplinarne pod sygnaturą [REDACTED] w ramach którego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia [REDACTED] odmówił wszczęcia postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 17 & 1 pkt 1 k.p.k., które uprawomocniło się.

Wobec powyższego zarzuty te nie mogą być już przedmiotem kolejnego postępowania, zatem w tym zakresie niniejsze postępowanie zostało umorzone na podstawie art. 17 & 1 pkt 7 k.p.k., w zw., z art. 74¹ ustawy z dnia [REDACTED] o radcach prawnych.

Odnosnie zarzutu dotyczącego reprezentowania [REDACTED] oraz [REDACTED] w warunkach konfliktu interesów, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego [REDACTED] zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, by radca prawny [REDACTED] reprezentując wyżej wymienione osoby jako ich pełnomocnik na

zgromadzeniach wspólników oraz [REDAKTOWANO] jako pełnomocnik procesowy w postępowaniu o ogłoszenie upadłości [REDAKTOWANO] oraz jako pełnomocnik procesowy [REDAKTOWANO] o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANO] oraz przeciwko [REDAKTOWANO] o zapłatę i o orzeczenie zakazu na podstawie art. 373 Prawa upadłościowego i naprawczego, działał w warunkach konfliktu interesów, a zatem by naruszył którykolwiek z zakazów wynikających z art. 20 i 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Ze sformułowanych zarzutów nie wynika iż [REDAKTOWANO] reprezentując kilku Mocodawców był w konflikcie interesów, ponieważ nie był jednocześnie, przedtem lub później pełnomocnikiem [REDAKTOWANO]. Nadto nie udzielał pokrzywdzonej jednocześnie porad prawnych w tych samych sprawach bądź ze sobą powiązanych. Pokrzywdzony nawet nie podnosi takich zarzutów.

Konflikt interesów o którym stanowi art. 20 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest zdefiniowany w art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jako stan, gdy radca prawny jest zobowiązany do działania w interesie dwóch lub większej liczby klientów w zakresie tych samych lub związanych spraw, a obowiązki te stoją ze sobą w sprzeczności lub istnieje znaczne ryzyko, że mogłyby one stać ze sobą w sprzeczności, a także jako stan, gdy radca prawny ma obowiązek działania w interesie klienta w danej sprawie, a obowiązek ten stoi w sprzeczności lub istnieje znaczne ryzyko, iż mógłby stać w sprzeczności z interesem radcy prawnego w danej sprawie lub z nią związanej. Nadto art. 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego określa katalog sytuacji, w których radca prawny ma obowiązek powstrzymać się od świadczenia pomocy prawnej. W przypadku radcy prawnego [REDAKTOWANO] w sprawach będących przedmiotem skargi sytuacje te nie zachodzą. W tym zakresie Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANO] podziela również stanowisko Rzecznika i przyjmuje je za własne.

Pokrzywdzony całkiem odmiennie - do czego ma prawo, lecz błędnie interpretuje zasadę konfliktu interesów, przy reprezentacji przez radcę prawnego kilku klientów jednocześnie, bądź w przypadku spraw powiązanych. [REDAKTOWANO] widzi konflikt interesów w tym, kiedy ktokolwiek następuje na interesy spółki w której on sprawuje funkcje zarządu, bądź na jego osobiste interesy, przy tym szczególną rolę sprawczą przypisuje radcy prawnemu [REDAKTOWANO] który działa w imieniu swoich Mocodawców, z ich umocowania i na ich rzecz. Z zarzutów wyartykułowanych przez pokrzywdzonego w skardze wynika, iż głównym winnym, nie wnikając w to, czy działania umocowanego pełnomocnika na rzecz Mocodawcy, są merytorycznie uzasadnione, jest zawsze pełnomocnik radca prawny [REDAKTOWANO] a nie Mocodawca.

Niestety pokrzywdzony, swoje pretensje których Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] nawet nie bada, ponieważ nie mają żadnego znaczenia w sprawie, kieruje pod nie właściwym adresem. Jeżeli pokrzywdzony może mieć jakiegokolwiek pretensje, to nie pod adresem radcy prawnego [REDAKTOWANO] ale pod adresem jego Mocodawców. Radca prawny jest bowiem tylko odpowiedzialny za prawidłowe reprezentowanie swoich mocodawców. Być może radca prawny reprezentując swoich mocodawców przeciwko [REDAKTOWANO] jak i samemu [REDAKTOWANO] był bardzo skuteczny, jednakże nie może to być przedmiotem zarzutu naruszenia art. 20 i art. 22 Kodeksu Zasad Etyki Radcy Prawnego.

Dowód ; karta 2-16, 26-29, 33-40, 54-57, 58-60, 68-80, 85-89, 95-102, 103-106, 107-155, 156-160, 169- 176,

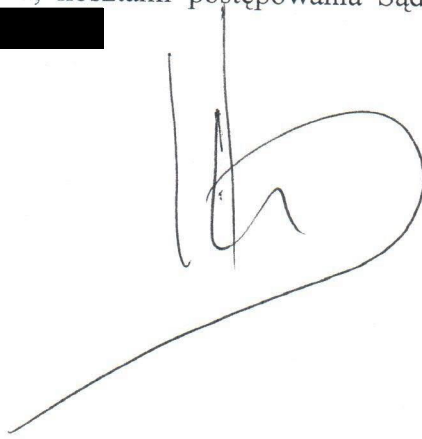
W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny [REDAKTOWANO] stwierdził, iż zażalenie Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie i postanowił utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] o umorzeniu postępowania.

Z tego względu orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego orzeczenia, nie przysługuje żaden środek odwoławczy.

Z uwagi na treść orzeczenia, kosztami postępowania Sąd postanowił obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

Dobroski

Za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt
Magdalena Skirmuntt